

ผลการปรับปรุงกระบวนการคัดเลือกนักศึกษาเพื่อรับทุนการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา
มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

The Results of Improving the Graduate Student Selection Process for Scholarships at
Walailak University

ณิรมล บุญแสง

บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

Email niramon29@gmail.com

สุจินดา ย่องจีน

บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

Sujinda.yo@mail.wu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงกระบวนการคัดเลือกนักศึกษาเพื่อรับทุนการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ โดยใช้ SIPOC Model ในการวิเคราะห์ภาพรวมของกระบวนการ พบว่ามีทั้งหมด 10 ขั้นตอนหลัก จากนั้นได้ใช้แผนผังก้างปลาในการวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา พบว่าสาเหตุสำคัญเกิดจากระยะเวลาการดำเนินงานที่ยาวนาน ความไม่เข้าใจของผู้สมัคร และข้อจำกัดด้านบุคลากร จึงได้ปรับปรุงกระบวนการด้วยเทคนิค ECRS ได้แก่ การยุบขั้นตอนที่ไม่จำเป็น การรวมงานที่เกี่ยวข้อง การจัดลำดับใหม่ และการทำงานให้ง่ายขึ้น ผลการปรับปรุงพบว่าระยะเวลาการดำเนินงานลดลงจาก 53 วัน เหลือ 23 วัน ลดลง 30 วัน คิดเป็นร้อยละ 56.60 ทำให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น ลดความซ้ำซ้อน รวดเร็ว และยังคงความถูกต้องครบถ้วน ตอบสนองต่อความต้องการของนักศึกษาได้ดียิ่งขึ้น

คำสำคัญ: การปรับปรุงกระบวนการ, SIPOC, ECRS

Abstract

This research aimed to improve the graduate scholarship selection process at Walailak University. Using the SIPOC Model to analyze the overall process, ten main steps were identified. The fishbone diagram was applied to analyze the causes of problems, revealing that prolonged processing time, applicants' misunderstandings, and staff limitations were the key issues. The ECRS technique was then employed to improve the process by eliminating unnecessary steps, combining related tasks, rearranging procedures, and simplifying operations. The results showed that the total processing time was reduced from 53 days to 23 days, a reduction of 30 days or 56.60%. The improvement enhanced the efficiency of the process, reduced redundancy, and accelerated operations while maintaining accuracy and completeness, effectively meeting the needs of graduate students.

Keywords: Process improvement, SIPOC, ECRS

บทนำ

ปัจจุบันมหาวิทยาลัยต่าง ๆ มีการเปิดสอนในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาหลากหลายสาขานับเป็นการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาให้กับประชาชนเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้มหาวิทยาลัยต่าง ๆ มีการปรับกลยุทธ์ที่หลากหลายเพื่อดึงดูดผู้สนใจเข้าศึกษาต่อ สำหรับมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์มีการพัฒนาหลักสูตร และเปิดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษามาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปีการศึกษา 2543 ในปีการศึกษา 2564 มีนโยบายปฏิรูปอุดมศึกษา เพื่อพลิกโฉมมหาวิทยาลัยในประเทศไทย โดยการส่งเสริมสถาบันอุดมศึกษาให้กำหนดทิศทางเชิงยุทธศาสตร์เพื่อให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ และเพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาได้พัฒนาศักยภาพตามบริบทอย่างเต็มศักยภาพ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์จึงเลือกแนวทางในการตั้งเป้าและได้รับการจัดกลุ่มให้อยู่ในมหาวิทยาลัยกลุ่มพัฒนาการวิจัยระดับแนวหน้าของโลก ซึ่งการเพิ่มจำนวนนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาระดับปริญญาเอกเป็นตัวชี้วัดสำคัญต่อการดำเนินการของมหาวิทยาลัยกลุ่มดังกล่าว ซึ่งส่งผลให้มหาวิทยาลัยเริ่มกำหนดนโยบายในการขับเคลื่อนการเพิ่มจำนวนนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา 2564 เป็นต้นมา แต่เนื่องจากการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษามีการใช้ทุนทรัพย์ค่อนข้างสูง การจะศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาให้สำเร็จลุล่วงได้จึงจำเป็นต้องใช้เงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายจำนวนมาก (วรรณิ ชลนภาสถิตย์ และคณะ, 2563) กลยุทธ์สำคัญที่มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ใช้ในการเพิ่มจำนวนนักศึกษาทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพคือการสนับสนุนทุนการศึกษาในรูปแบบต่าง ๆ โดยตั้งแต่ปีการศึกษา 2564 จนถึง ปีการศึกษา 2567 มีการสนับสนุนทุนการศึกษาไปแล้วทั้งสิ้น จำนวน 198 ทุน ประกอบไปด้วยทุนการศึกษาในระดับปริญญาโท จำนวน 87 ทุน และระดับปริญญาเอก จำนวน 111 ทุน ซึ่งในจำนวนทุนการศึกษานั้นทั้งในระดับปริญญาโทและในระดับปริญญาเอกยังมีประเภทและรายละเอียดของทุนที่แตกต่างกันไป เช่น ทุนยกเว้นค่าธรรมเนียมการศึกษาในระดับปริญญาโท ทุนยกเว้นค่าธรรมเนียมการศึกษาและมีค่าใช้จ่ายรายเดือนในระดับปริญญาเอก เป็นต้น อย่างไรก็ตามจากการดำเนินการ พบว่าสัดส่วนนักศึกษาต่างชาติสมัครเข้าศึกษาและประสงค์รับทุนสนับสนุนการศึกษามีจำนวนเพิ่มขึ้น ในขณะที่กระบวนการพิจารณาคัดเลือกนักศึกษาเพื่อรับทุนสนับสนุนการศึกษามีความล่าช้าไม่ทันตามกำหนดเวลาการเปิดภาคการศึกษา ส่งผลต่อการตัดสินใจปฏิเสธการเข้าศึกษาต่อของนักศึกษา ดังนั้นการปรับปรุงกระบวนการคัดเลือกนักศึกษาเพื่อรับทุนการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ขึ้น จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อค้นหาสาเหตุของปัญหาพร้อมทั้งปรับปรุง และลดระยะเวลากระบวนการปฏิบัติงานในการคัดเลือกนักศึกษาผู้รับทุน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาของกระบวนการคัดเลือกนักศึกษาเพื่อรับทุนการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา
2. เพื่อปรับปรุงกระบวนการคัดเลือกนักศึกษาเพื่อรับทุนการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

ขอบเขตการวิจัย

ศึกษากระบวนการคัดเลือกนักศึกษาเพื่อรับทุนการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ โดยมุ่งเน้นการวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรคและแนวทางในการปรับปรุงกระบวนการให้มีความรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยใช้วงจร PDCA และเครื่องมือ SIPOC Model ในการคัดเลือกระบวนการ ใช้แผนผังก้างปลา (Fishbone Diagram) ในการวิเคราะห์ปัญหา และใช้เทคนิค ECRS ในการปรับปรุงกระบวนการ ซึ่งศึกษาเฉพาะนักศึกษาที่ได้รับทุนการศึกษาในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ถึงปีการศึกษาที่ 1 ปี

การศึกษา 2566 เพื่อนำมาปรับใช้ในการปฏิบัติงานจริงในปีการศึกษา 2567 และภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2568 เท่านั้น

วิธีดำเนินการวิจัย

1. **ระเบียบวิธีวิจัย** การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) มุ่งเน้นการปรับปรุงกระบวนการคัดเลือกนักศึกษาเพื่อรับทุนในสภาพแวดล้อมการปฏิบัติงานจริง และศึกษาผลลัพธ์ของการปรับปรุงกระบวนการดังกล่าว

2. **ขั้นตอนการวิจัยตามกระบวนการ PDCA** กระบวนการปรับปรุงกระบวนการคัดเลือกนักศึกษาเพื่อรับทุนการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ตามวงจร PDCA มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

Plan ขั้นตอนการวางแผน

1) คัดเลือกกระบวนการปฏิบัติงานเพื่อปรับปรุงโดยระบุปัญหาและเป้าหมายในการปรับปรุงกระบวนการปฏิบัติงาน โดยการใช้เครื่องมือ SIPOC Model

2) วิเคราะห์สาเหตุของปัญหาโดยใช้แผนผังก้างปลา (Fishbone Diagram) เพื่อหาสาเหตุหลักของปัญหา

3) วางแผนการดำเนินงานโดยกำหนดกิจกรรม ผู้รับผิดชอบ กำหนดระยะเวลา รวบรวมทรัพยากรที่จำเป็นในการปรับปรุงกระบวนการ

Do ขั้นตอนการปฏิบัติตามแผน ประกอบไปด้วย

- 1) กำหนดวัตถุประสงค์ของการปรับปรุงกระบวนการ
- 2) กำหนดผลลัพธ์/ตัวชี้วัดของกระบวนการที่ปรับปรุง
- 3) ออกแบบการปรับปรุงกระบวนการด้วยเทคนิค ECRS
- 4) จัดทำผังกระบวนการปฏิบัติงานใหม่ (Flow Chart)
- 5) ดำเนินการทดลองการปฏิบัติงานตามกระบวนการใหม่

Check ขั้นตอนการตรวจสอบผลการปรับปรุงกระบวนการ

- 1) บันทึกผลการปฏิบัติงานเพื่อเปรียบเทียบกระบวนการ
- 2) วิเคราะห์ผลลัพธ์จากการปฏิบัติงานตามกระบวนการใหม่

Action ขั้นตอนการปรับปรุงแก้ไขและจัดทำมาตรฐาน

- 1) ทบทวนกระบวนการที่ปรับปรุงแก้ไข และกำหนดมาตรฐานในการปฏิบัติงาน
- 2) จัดทำคู่มือมาตรฐานการปฏิบัติงาน Standard Operation Procedure (SOP)
- 3) ทบทวนกระบวนการอย่างต่อเนื่อง (ทุก 6 เดือน ถึง 1ปี) และปรับปรุงกระบวนการ

เพื่อประเมินประสิทธิภาพของกระบวนการ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการเก็บข้อมูลจากเอกสาร (Documentary Data) โดยเฉพาะการเก็บข้อมูลจากประกาศ หลักเกณฑ์ ผังกระบวนการปฏิบัติงานเดิม ผังกระบวนการปฏิบัติงานใหม่ เก็บข้อมูลระยะเวลาการปฏิบัติงานในแต่ละขั้นตอนเพื่อเปรียบเทียบระยะเวลาก่อนและหลังการปรับปรุงกระบวนการ โดยใช้แบบบันทึกระยะเวลา และแบบบันทึกปัญหาในแต่ละขั้นตอน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

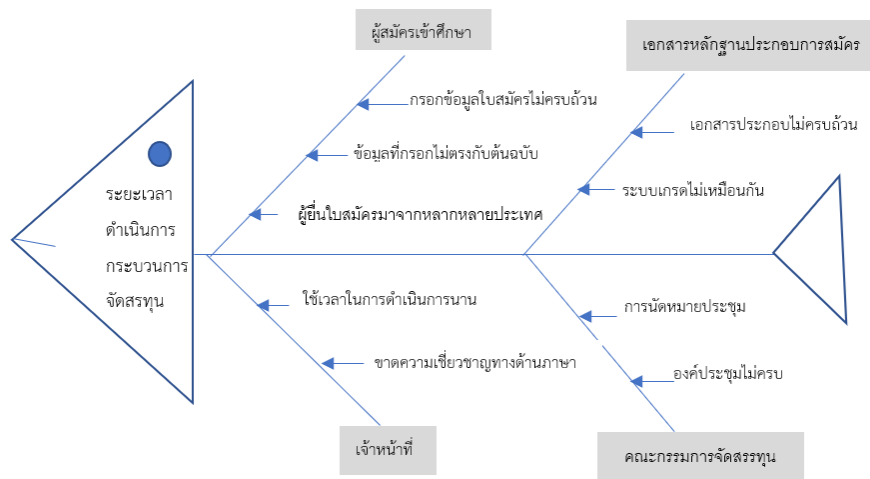
- 1) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการวิเคราะห์ตามกรอบทฤษฎี (Framework Analysis) ประกอบไปด้วยแนวคิด PDCA, SIPOC Model, Fishbone, ECRS
- 2) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณเพื่อเปรียบเทียบระยะเวลาการดำเนินการของกระบวนการปฏิบัติงานเดิม กับกระบวนการที่ปรับปรุงใหม่ด้วยการคำนวณเปอร์เซ็นต์การเปลี่ยนแปลง (Percentage Change) ในการแสดงผลการลดระยะเวลา

สรุปผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์กระบวนการด้วย SIPOC Model

การวิเคราะห์ภาพรวมของกระบวนการคัดเลือกนักศึกษาเพื่อรับทุนสนับสนุนการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ด้วย SIPOC Model สามารถสรุปกระบวนการปฏิบัติงานได้ทั้งสิ้น 10 กระบวนการ ประกอบไปด้วย 1) การรับผลการคัดเลือกจากหลักสูตรต่าง ๆ 2) พิจารณาคุณสมบัติผู้สมัครรับทุนการศึกษา 3) พิจารณาคุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ 4) จัดทำข้อมูลประกอบการพิจารณา 5) เสนอที่ประชุมพิจารณา คัดเลือกผู้สมควรได้รับทุนสนับสนุนการศึกษาศึกษา 6) ที่ประชุมคณะกรรมการจัดสรรทุนพิจารณาคัดเลือก 7) ประกาศรายชื่อผู้สมควรได้รับทุน 8) จัดทำเอกสารสัญญาการรับทุน 9) จัดกิจกรรมลงนามสัญญารับทุน 10) จัดทำสำเนาสัญญารับทุนให้นักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษา

2. ผลการวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาโดยใช้แผนผังก้างปลา (Fishbone Diagram)

จากการวิเคราะห์สภาพปัญหาด้วยแผนผังก้างปลาแสดงให้เห็นสาเหตุของปัญหาของกระบวนการคัดเลือกนักศึกษาเพื่อรับทุนสนับสนุนการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ซึ่งสาเหตุหลักของปัญหาคือระยะเวลาการดำเนินการของกระบวนการจัดสรรทุนที่ใช้เวลานานกว่าที่ควร โดยมีสาเหตุประกอบไปด้วย สาเหตุจากตัวผู้สมัครที่มาจากหลากหลายประเทศมีความแตกต่างกันอาจจะมีความเข้าใจที่คลาดเคลื่อน และระบบคะแนนเฉลี่ยสะสมของแต่ละประเทศมีความแตกต่างกันทำให้กรอกข้อมูลในใบสมัครไม่ครบถ้วน ต่อมาคือสาเหตุจากบุคลากรที่ปฏิบัติงานซึ่งขาดความเชี่ยวชาญด้านภาษาทำให้ใช้ระยะเวลาในการปฏิบัติงานนานกว่าที่ควรจะเป็น รวมทั้งสาเหตุจากการนัดหมายประชุมคณะกรรมการไม่เป็นไปตามแผน

3. ผลการปรับปรุงกระบวนการด้วยเทคนิค ECRS

เมื่อได้ทราบสาเหตุหลักของปัญหาจากการวิเคราะห์ด้วยแผนผังก้างปลาแล้วนั้นผู้วิจัยจึงนำปัญหาเหล่านั้นมาปรับปรุงกระบวนการด้วยเทคนิค ECRS โดยมีรายละเอียดดังนี้

E : Eliminate การตัดหรือยุบส่วนที่ไม่จำเป็นออก คณะกรรมการจัดสรรทุนสำหรับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มีบทบาทและหน้าที่ในการพิจารณาคัดเลือกผู้สมควรได้รับทุนทุกประเภทสำหรับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ดังนั้นเพื่อเป็นการลดขั้นตอนการพิจารณาของคณะกรรมการจัดสรรทุนฯ จึงมีมติมอบอำนาจให้คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์เป็นผู้พิจารณาคัดเลือกนักศึกษากรณีที่คุณสมบัติเป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด และรายงานต่อที่ประชุมคณะกรรมการทราบ เป็นการตัดหรือยุบขั้นตอนการพิจารณาออกแต่การปฏิบัติงานดังกล่าวปฏิบัติด้วยความถูกต้องสมบูรณ์และครบถ้วนทุกขั้นตอน

C : Combine การรวมงานที่ใกล้เคียงไว้ด้วยกัน การพิจารณาผู้สมควรได้รับทุนสนับสนุนการศึกษาเป็นกระบวนการต่อจากการคัดเลือกนักศึกษาเข้าศึกษา ดังนั้นข้อมูลผู้สมัครเข้าศึกษาจึงเป็นส่วนหนึ่งของข้อมูลเพื่อให้ในการพิจาราคัดเลือกผู้สมควรได้รับทุน จึงสามารถใช้ข้อมูลร่วมกันได้เป็นการประหยัดเวลาในการทำงาน

R : Rearrange การจัดลำดับขั้นตอนใหม่ให้เหมาะสม การนัดหมายประชุมคณะกรรมการจัดสรรทุนประสบปัญหาเวลาว่างของคณะกรรมการฯ ไม่ตรงกัน ดังนั้นการจัดลำดับขั้นตอนใหม่โดยกำหนดในแต่ละภาคการศึกษาจัดทำนัดหมายคณะกรรมการฯ ล่วงหน้าโดยให้สอดคล้องกับปฏิทินการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

S : Simplify การทำให้การทำงานง่ายขึ้น โดยการจัดทำสรุปข้อมูลจากที่ประชุมเป็นแนวทางในการพิจาราคัดเลือกนักศึกษาทำให้กระบวนการคัดเลือกนักศึกษาเพื่อรับทุนสนับสนุนการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาทำงานได้ง่ายและรวดเร็วมากยิ่งขึ้น

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบกระบวนการคัดเลือกนักศึกษาเพื่อรับทุนการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

ลำดับที่	ขั้นตอน	ระยะเวลาเดิม	ระยะเวลาหลังปรับปรุง
1	รับผลการคัดเลือกนักศึกษาจากสำนักวิชา	3 วัน	3 วัน
2	พิจารณาเอกสารประกอบทุนของนักศึกษา	10 วัน	3 วัน
3	พิจารณาคุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	3 วัน	3 วัน
4	จัดทำสรุปข้อมูลประกอบการพิจารณา	10 วัน	3 วัน
5	จัดทำวาระเสนอที่ประชุมคณะกรรมการจัดสรรทุน	5 วัน	

ลำดับที่	ขั้นตอน	ระยะเวลาเดิม	ระยะเวลาหลังปรับปรุง
6	จัดประชุมพิจารณาคัดเลือกผู้สมัครได้รับทุน - กรณีผู้สมัครมีคุณสมบัติตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด	10 วัน	ไม่ต้องนำเข้าที่ประชุม
	- กรณีผู้สมัครคุณสมบัติไม่เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด		3 วัน
7	จัดทำประกาศรายชื่อผู้รับทุน	7 วัน	3 วัน
8	จัดทำสัญญาทุน	3 วัน	3 วัน
9	ประชุมทำสัญญาทุน	1 วัน	1 วัน
10	จัดทำสำเนาสัญญาทุนให้อาจารย์ที่ปรึกษา/นักศึกษา	1 วัน	1 วัน
	ระยะเวลาประมาณ	53 วัน	23 วัน

หมายเหตุ: การนับระยะเวลาเป็นการนับต่อเนื่องจากขั้นตอนการปฏิบัติงานก่อนหน้า

จากตารางที่ 1 ผลการปรับปรุงกระบวนการคัดเลือกนักศึกษาเพื่อรับทุนการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์พบว่า ระยะเวลาการดำเนินงานในแต่ละขั้นตอนลดลงอย่างชัดเจน โดยเดิมกระบวนการทั้งหมดใช้เวลาประมาณ 53 วัน หลังการปรับปรุงลดเหลือ 23 วัน ซึ่งลดระยะเวลาได้ถึง 30 วัน คิดเป็นการลดระยะเวลาได้ประมาณร้อยละ 56.60 ขั้นตอนที่ใช้เวลาลดลงอย่างเห็นได้ชัด เช่น การพิจารณาเอกสารประกอบทุนของนักศึกษา จากเดิม 10 วัน เหลือ 3 วัน การจัดทำสรุปข้อมูลประกอบการพิจารณาจากเดิม 10 วัน เหลือ 3 วัน และการจัดประชุมเพื่อพิจารณาคัดเลือกผู้สมัครได้รับทุน จากเดิม 10 วัน เหลือ 3 วัน โดยในกรณีผู้สมัครที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ไม่จำเป็นต้องนำเข้าที่ประชุมอีก ส่งผลให้กระบวนการรวดเร็วขึ้นและลดความซ้ำซ้อน ทั้งนี้ การปรับปรุงกระบวนการยังคงความรอบคอบและตรวจสอบได้ เน้นการประสานงานที่ชัดเจนระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดความคล่องตัว และตอบสนองต่อความต้องการของนักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

อภิปรายผลการวิจัย

จากการปรับปรุงกระบวนการคัดเลือกนักศึกษาเพื่อรับทุนการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ตามวงจร PDCA โดยการประยุกต์ใช้กับเครื่องมือต่าง ๆ พบว่าระยะเวลาการดำเนินงานในกระบวนการทั้งหมดลดลงจากเดิม 53 วัน เหลือ 23 วัน ลดลงได้ถึง 30 วัน คิดเป็นร้อยละ 56.60 ซึ่งสะท้อนถึงประสิทธิภาพที่เพิ่มขึ้นของกระบวนการหลังการปรับปรุงอย่างชัดเจน ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าวงจร PDCA เป็นกระบวนการที่เชื่อมโยงระหว่างวิธีการทางวิทยาศาสตร์ซึ่งนำมาประยุกต์ใช้กับการแก้ปัญหาเฉพาะทางของแต่ละงาน ร่วมกับเครื่องมือต่าง ๆ เพื่อให้เกิดผลลัพธ์ในการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นอย่างเห็นได้ชัด (Pratik M Patel & Vivek A Deshpande, 2017) ซึ่งการใช้ เทคนิคการวิเคราะห์ปัญหาด้วยแผนผังก้างปลาและเทคนิค ECRS โดยการยุบขั้นตอนการพิจารณาในที่ประชุมสำหรับผู้สมัครที่มีคุณสมบัติครบถ้วนตามเกณฑ์ การรวมข้อมูลผู้สมัครเข้าศึกษากับข้อมูลผู้สมัครรับทุนเพื่อลดความซ้ำซ้อน และการกำหนดตารางประชุมล่วงหน้าให้สอดคล้องกับปฏิทินการศึกษา ทำให้การดำเนินงานมีความคล่องตัวขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ จันทิมา เหล่าบ้านค้อและคณะ (2567) ที่ได้ศึกษาการลดเวลาของการจัดทำเอกสาร Packing Detail โดยใช้หลักการ ECRC ของบริษัทแห่งหนึ่ง ซึ่งมีการประยุกต์ใช้แผนผังก้างปลาร่วมด้วย พบว่าหลักการดังกล่าวสามารถลดเวลาของกระบวนการจัดทำเอกสาร Packing Detail ได้ถึง 9 นาที ซึ่งส่งผลให้กระบวนการ

ทำงานในขั้นตอนต่าง ๆ ที่ต่อเนื่องกันสามารถลดความผิดพลาด และการปฏิบัติงานมีความรวดเร็วขึ้น รวมทั้งงานวิจัยของ วาสิณี มีวิฒนะ และ วราภรณ์ รุจิระวาณิชย์ (2566) ศึกษาแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลการใช้งานระบบบริหารลูกหนี้เงินยืมโครงการให้บริการรับทำวิจัยและให้บริการทางวิชาการ: กรณีศึกษาคณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล พบว่า แผนผังก้างปลาแสดงให้เห็นถึงสภาพปัญหาของระบบบริหารลูกหนี้เงินยืมโครงการให้บริการรับทำวิจัยและให้บริการทางวิชาการ และสามารถนำสภาพปัญหาที่พบมาออกแบบแนวทางการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นได้ นอกจากนี้ การใช้ SIPOC Model ในการวิเคราะห์กระบวนการช่วยให้เห็นภาพรวมของผู้ให้ข้อมูล (Supplier) ข้อมูลที่ต้องใช้ (Input) กระบวนการ (Process) ผลลัพธ์ (Output) และผู้รับผลลัพธ์ (Customer) อย่างเป็นระบบ ทำให้สามารถระบุปัญหาได้ชัดเจน ส่งผลให้การปรับปรุงเป็นไปตามสาเหตุของปัญหาที่แท้จริง เช่น ปัญหาความล่าช้าจากบุคลากรและผู้สมัครจากหลายประเทศที่มีความเข้าใจผิดพลาด ส่งผลให้การปรับปรุงเน้นการสื่อสารเตรียมข้อมูลที่ครบถ้วน และใช้เวลาอย่างเหมาะสมมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในงานวิจัยครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไปควรเน้นการศึกษาความพึงพอใจและประสบการณ์ของนักศึกษา ผู้สมัครทุนเพื่อให้ทราบถึงปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของ รวมถึงควรพิจารณาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อปรับกระบวนการให้เป็นระบบออนไลน์อย่างครบวงจรเพื่อลดข้อผิดพลาดและระยะเวลาในการดำเนินการ อีกทั้งควรติดตามผลในระยะยาวเพื่อให้มั่นใจว่ากระบวนการที่ปรับปรุงแล้วเกิดความต่อเนื่องและยั่งยืน

เอกสารอ้างอิง

- จันทิมา เหล่าบ้านค้อ, กิตวัน มณีสวาท และ อติศักดิ์ ทูลธรรม. (2567) การลดเวลาการจัดทำเอกสาร Packing Detail แผนก Shipping & Export ด้วยหลักการลดความสูญเปล่า ECRSกรณีศึกษา : บริษัทพานาโซนิค แมนูแฟคเจอร์ริง (ประเทศไทย) จำกัด สาขาขอนแก่น. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธนบุรี ปีที่ 2 ฉบับที่ 1.
- วรรณิ ชลนภาสถิตย์, อรุณี นรินทรกุล ณ อยุธยา และ พรรณพิมล ก้านกนก. (2563) ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการศึกษาระดับปริญญาเอกในประเทศไทย. วารสารสุโขทัยธรรมมาธิราช. ปีที่ 33 ฉบับที่ 2.
- วาสิณี มีวิฒนะ และ วราภรณ์ รุจิระวาณิชย์. แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลการใช้งานระบบบริหารลูกหนี้เงินยืม โครงการบริการรับทำวิจัยและให้บริการทางวิชาการ: กรณีศึกษาคณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล. (2566). วารสารสังคมศาสตร์บูรณาการ มหาวิทยาลัยมหิดล. ปีที่ 10 ฉบับที่ 2
- Pratik M Patel, Vivek A Deshpande. (2017) Application Of Plan-Do-Check-Act Cycle For Quality And Productivity Improvement-A Review. *International Journal for Research in Applied Science & Engineering Technology*, 5(1): 197 – 201.